

[Formanden.]

Ministeren har ved besvarelsen og i øvrigt hver gang, han ønsker det, ret til at tale i indtil 3 minutter.

Formanden kan derudover i det omfang, han skønner det rimeligt, give andre medlemmer en spørgeren ordet højst 1 gang a 2 minutter. Det er tanken at anvende denne bemyndigelse for formanden i begrænset omfang, og hvis flere melder sig, vil højst 2 medlemmer kunne vente at få ordet. Her ved er det en forudsætning, at de pågældende retter deres indlæg til ministeren og ikke til spørgeren, og det er tillige en forudsætning, at indlæggene har nær tilknytning til det stillede spørgsmål.

Vi har i præsidiets diskuteret, om en spørger, som undlader at benytte sin ret til at få ordet efter ministerens svar, eller som kun tager ordet 1 gang, bør have adgang til at komme igen senere, efter at et andet medlem end spørgeren har fået ordet. Ud fra det synspunkt, at det er foreneligt med forretningsordenens § 20, og da det måske i nogle tilfælde kan gøre debatten livligere, er vi enedes om at praktisere bestemmelserne således, at spørgeren bevarer retten til at få ordet i alt 2 gange efter, at ministeren har svaret, også selv om andre medlemmer i mellemtiden har haft ordet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af Ritt Bjerregaard til indenrigsministeren:

„Agter ministeren at tage initiativ til, at landets kvinder kan blive undersøgt for bryst- og livmoderkræft?“
(Spm. nr. 24).

Skriftlig begrundelse.

I ministerens modtagelsestid torsdag den 19. oktober afleverede repræsentanter fra de fynske husmandsforeningers husholdningsudvalg 31.689 underskrifter indsamlet på Fyn. Kvinderne ønskede en landsomfattende undersøgelse af bryst- og livmoderkræft.

I 1971 afgav et af indenrigsministeriet nedsat udvalg en betænkning vedrørende forebyggelse af livmoderkræft. Heri understreges også behovet for en folkeundersøgelse, samtidig med at indenrigsministeren op-

fordres til at optage kontakt med de instanser, der også involveres.

Vi ved, at jo tidligere bryst- og livmoderkræft opdages, des større chance er der for fuldstændig helbredelse. Det kan ikke være rigtigt, at der endnu er kvinder, der får hjælp for sent.

Ritt Bjerregaard: Ministeren har i torsdags modtaget ca. 30.000 underskrifter og ca. 40.000 tillkendegivelser af ønsket om en folkeundersøgelse for livmoder- og brystkræft. Der er altså ingen tvivl om, at der er et meget stort folkeligt ønske om disse undersøgelser. Mange kvinder, der i dag har kræft, ville kunne reddes, hvis de i tide blev undersøgt, og mange andre ville blive beroliget ved en undersøgelse, der viste, at de ikke fejlede noget. De undersøgelser, der allerede har fundet sted andre steder i landet, har da også vist, at kvinderne i vid udstrækning har taget imod tilbuddet om undersøgelse. Burde vi ikke nu give alle kvinder dette tilbud?

Jeg har ikke i mit spørgsmål eller i min skriftlige begrundelse taget stilling til, på hvilken måde disse folkeundersøgelser skal gennemføres. I betænkningen vedrørende forebyggelse af livmoderkræft gennemgår man forskellige muligheder og påpeger en lang række problemer, der skal klares af, før en egentlig landsundersøgelse kan finde sted.

Jeg håber, at ministeren her i dag vil give tilsagn om at afklare disse problemer, og at han også vil forsøge at skaffe de fornødne penge til, at dette stærke folkeønske kan opfyldes.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): De første skridt til at gennemføre landsomfattende undersøgelser for livmoderkræft er allerede taget med udsendelsen af den betænkning, som fru Ritt Bjerregaard omtalte. Jeg påskønner den opbakning af forslaget, som ligger i de henvendelser, jeg har fået fra De samvirkende Husmandsforeningers husholdningsudvalg. Men samtidig må jeg desværre fremhæve, at betænkningen netop har peget på forskellige problemer, som fru Ritt Bjerregaard altså også var inde på, og som må løses, før man kan komme i gang.

Der er således ikke i betænkningen taget stilling til, hvilken undersøgelsesmetode der